

ဆုလေးနွယ်

(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ဝတ္ထုတို ဆောင်းပါး ၂စောင်

ခွန်းဆင့်ရင်ထဲ

ကားမောင်းနေသော အန်တီငယ်က နောက်ကြည့်မှန်ထဲ မျက်မှောင်ကုတ်ကာ တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ...

'နောက်ကားက တကယ်ပါလာတာပဲ၊ ကြည့်စမ်း . . . မဟုတ်မှ လွဲရော ... မိကဲနော် ... ဒါ နင့်လက်ချက်မဟုတ်လား ...'

လမ်းထဲချိုးကွေ့ဖို့ အချက်ပြရင်း သူမဘက်ကို သင်္ကာမကင်းအကြည့် ရောက်လာသဖြင့် လက်ထဲက မွေးပွဲခွေးရုပ်ကလေးကို တစ်ချက်နှစ်ချက် ပုတ်ကာ အရှက်ပြေရယ်လိုက်မိသည်။

'အဟင်း ... ဟင်း'

'ဘာရယ်နေတာလဲ . . . စူပါမားကတ်ထဲမှာ ကတည်းက ငါထင်တယ်၊ ဒီကောင်လေးနှစ်ယောက် မယောင်မလည်ကပ်ပါလာတာပဲလို့ ... အခု ကြည့်စမ်း .. အိမ်အထိရောက်တော့မယ်'

'သူတို့ ဘာသာလိုက်လာတာ၊ မီး ဘာလုပ်လို့ လဲ'

အဖေ့ရဲ့ ညီမအငယ်ဆုံးမို့သာ အန်တီငယ်ခေါ်ရပေမယ့် သူမနှင့် အသက်ချင်းသိပ်မကွာလှတဲ့ ဒီအဒေါ်ကို သူမက သိပ်တော့ဖြင့် ကြောက်လှတာ မဟုတ်ပါ။

'ငါ ဟိုဘက်နား ပိုက်ဆံအိတ်ကြည့်နေတုန်း အချိတ်အဆက်မိလာတယ်ပေါ့လေ'

'မမိပါဘူး . . အဲဒီအန်တီငယ်က ဘာတွေလာပြောနေမှန်းကို မသိဘူး'

ယမင်းက နှုတ်ခမ်းလေးကို တမင်စူထော်ထားလိုက်သည်။ ဒီအန်တီငယ်က သိပ်မလွယ်ဘူးလေ။ ဟိုနှစ်ယောက်ကလည်း သိပ်သိတာကိုး . . .။

ယမင်း ရေမွှေးဝယ်နေတုန်း အနားကပ်လာတဲ့ မျက်နှာလေးတွေက မချို့မချင်နဲ့ ။ ပြီးတော့ RED DOOR ရေမွှေးကတ်ကလေးတစ်ခု ပိုက်ဆံအိတ်ပေါ် လာတင်သွားသေးသည်။ နှစ်ယောက်ထဲက နည်းနည်းပိုချောတဲ့ တစ်ယောက်က မျက်စိတစ်ဖက်လည်း မှီတ်ပြသေးတယ်။ နောက်တော့ သူတို့ ဘာသာ ယမင်းတို့ ကားနောက်က လိုက်လာကြတယ်။ ဒီအဖြစ်အပျက်မှာ မီးအပြစ် ဘာရှိသလဲနော် . . .။

အိမ်ရှေ့ရောက်လို့ ကားပေါ်ကအဆင်းမှာ နောက်ဘက်ကို မသိမသာ လှည့်ကြည့်တဲ့ ယမင်းကို အန်တီငယ်က . . .

'ဟင်း . . . ကောင်မလေးနော် . . .' ဟု တစ်ခွန်း ကြိမ်းဖြစ်အောင်ကြိမ်းသေးသည်။ ။

သူတို့ ကားလေး လမ်းထဲဝင် လာပြီး ဘေးကပ်ရပ်ထားလျက် ကားထဲကဆင်းရမလိုလို မဆင်းရမလိုလိုဖြစ်နေတုန်း ဂျင်းဂါဝန်နှင့် မွေးပွရပ်ကလေးကိုင်ထားတဲ့ ကောင်မလေးကတော့ ဆတ်တောက်ဆတ်တောက်လျှောက်ပြီး တိုက်ထဲဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားပြီ . . .

'ဟေ့ကောင် . . . ဘာငေးနေတာလဲ'

'ဘယ်လိုလုပ်မလဲ . . . ပြန်မလား'

ညီညီက မျက်မှန်ကိုခေါင်းမော့ပင့်တင်ကာ . . .

'ဘယ်လိုလဲ . . . အခြေအနေက . . .'

ဘေးကသူငယ်ချင်းကို မျက်စပစ်မေးလိုက်သည်။

'ကောင်းသားပဲ . . . မျက်နှာလေးကိုပြုံးနေတာပဲ . . . မဆိုးပါဘူး။
ကောင်မလေးက ချစ်စရာပဲ . . .'

ညီညီလည်း ပျော်သွားပြီး သူငယ်ချင်းနှင့် လက်ချင်းရိုက်လိုက်သည်
။

'ရှေ့ဆက်တိုးလို့ . . .မင်းမမ သိရင်ရော'

'သိပါစေ . . .သိအောင်ကို လုပ်ရမယ်။ မမက သိပ်တွေဝေတယ်ကွာ .
. . သူမိသားစုက ငါနဲ့ သဘောမတူတာနဲ့ ဘဲ သူက နောက်ဆုတ်ဖို့ တွေး
နေပြီ။ တကယ်တော့ မမက သတ္တိမရှိတာပါကွာ. . . မမရင်ထဲမှာ ငါ့ကို
ချစ်နေမှာ ပါ. . . . '

'အေးပါ . . . မင်းကတော့ အမြဲတမ်း အပိုင်တွက်နေကျကောင်ပဲ'

' မဟုတ်ဘူး . . . ဒါစိတ်ထဲကသိနေတာ'

'အေးပါ . . . မင်းမမကိစ္စ အသာထားဦး . . အခု ဘာဆက်လုပ်မလဲ'

'ဒီထိရောက် လာပြီးမှ တော့ ချာတိတ်မလေးအကြောင်း နည်းနည်း
စုံစမ်းကြည့်ရင် မကောင်းဘူးလား'

'အေးကွ . . . ကောင်းတယ်၊ လမ်းထိပ်မှာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေတ
ယ်၊ ငါကားပြန်ကွေ့လိုက်မယ် ညီညီ'

လမ်းက အနည်းငယ်ကျဉ်းသဖြင့် အထဲဝင်သွားပြီးမှ ပြန်ကွေ့လို့ ရ
သည်။

'ဖိုးကို . . . နင် မိကဲကို သိပ်မလွှတ်ထားနဲ့ နော် . . .'

သူမ အတင်းပါးစပ်လိုက်ပိတ်ပေမယ့် အန်တီငယ်က အတင်းဖော်
ကောင်လုပ်သည်။ ။

ကိုကိုရောက်နေတာမြင်ကတည်းက ပြဿနာပဲဆိုတာ တွေးတော့
တွေးလိုက်မိသား . . .။ လမ်းထဲဝင်ကွေ့တဲ့ ဟိုနှစ်ယောက်ကားကို . . .။

'ငါပြောတာ အဲဒီကားပဲ၊ ထွက်ကြည့် . . . ထွက်ကြည့်'

သံပန်းတံခါးအပြင်ဘက်ဆီ လှမ်းကြည့်နေတဲ့ ကိုကိုကျောပြင်ကို ယ
မင်းက မျက်စောင်းထိုးကာ ခြေစောင့်ကာနှင့် သူမက အရင်ဦးအောင် စိ
တ်ဆိုးထားလိုက်ပါသည်။ ။

သို့သော် . . .မရ . . .။

ဒီဘက်ပြန်လှည့်လာတဲ့ ကိုကိုမျက်လုံးတွေက ကြောက်စရာကောင်း
အောင် ပြင်းထန်စူးရှနေသည်။ ။

'ကိုကို'

'လာစမ်း . . . လာစမ်း . . . မင်းဘာလုပ်တာလဲ . . . ပြောစမ်း'

အန်တီငယ်က ထမင်းစားခန်းဘက်ရောက်သွားပြီမို့ ကိုကိုက သူမ
လက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းစောင့်ဆွဲ ခေါ်ဆောင်ခဲ့၏။

'မီး . . . ဘာမှ မသိ . . .'

'မင်းမသိတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ငါ့ကိုမညာနဲ့ . . . ဒါ ဘာသဘောလဲ၊
ဒေါ်ယမင်းဖူးပွင့် . . . ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါ။ ငါ့ထက်ပိုပြီး တခြားကောင်
ကို စိတ်ဝင်စားရင် ငါဘာလုပ်ပေးရမလဲ . . . ငါတို့ လမ်းခွဲကြမလား'

ယမင်းသည် လန့်ဖျပ်ကြီးစွာ နားကို လက်ဝါးနှင့်ပိတ်၍ ခေါင်းယမ်း
လိုက်မိသည်။ ။

'ကိုကို . . ကိုကို . . ဒီအသေးအဖွဲကိစ္စလေးနဲ့ လမ်းခွဲစကားပြောရက်တယ် . . . ကိုကိုမီးကို မချစ်ဘူး . . . အဟင့် . . . ဟင့် . . . ဟင့်'

'ဟောဗျာ . . . မင်းကပဲငိုရသေးတယ်'

ကိုကိုသည် ကလေးဆန်သောချစ်သူလေးကို အနည်းငယ်တော့ စိတ်ပြေသွားရပါသည်။ ။

သူကလေးကိုစိတ်မချလို့ အလုပ်တွေများ တဲ့ ကြားက တစ်နေ့တစ်ခေါက် ပြေးလွှားရောက်လာရတဲ့ ကိုယ့်ကို သူကလေးကပိုပြီး စိတ်မချအောင် လုပ်သေးသည်။ ။

ကဲ . . . ဒေါသဖြစ်စရာမကောင်းဘူးလား။

'ငိုမနေနဲ့ . . . ပြော . . . ဟိုကောင်လေးကိုကြိုက်သလား'

'သွား . . .'

ယမင်းက ကိုကိုပခုံးကို တဗုန်းဗုန်းထုသည်။ ။ နှုတ်ကလည်း တတွတ်တွတ် အဆက်မပြတ်ရေရွတ်သည်။ ။

'မီးကို ဂရုစိုက်စေချင်တယ်၊ အလေးအနက်ထားစေချင်တယ်. . . ကိုကိုရဲ့ နံပါတ်တစ်ဦးစားပေး အရေးအကြီးဆုံးသူက မီးပဲဖြစ်ချင်တယ်. . . တစ်နေရာရာသွားရင် ကိုကိုပဲလိုက်ပို့စေချင်တယ်. . . စိတ်ချလက်ချပစ်ထားတာမျိုး မခံစားနိုင်ဘူး . . သိလား. . . သိရဲ့ လား . . . မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစားချက်တွေနဲ့ နာကျင်စူးရှနေသလဲ ကိုကိုမှ နားမလည်တာ. . . အဲဒါကြောင့် စိတ်ညစ်လို့ . . ပြီးတော့ . . . ပြီးတော့ မီးတို့ လက်ထပ်ရင် မီးစိတ်တိုင်းကျ မီးရွေးတဲ့ ဟိုတယ်မှာ ပဲ မင်္ဂလာပွဲလုပ်ပေးအောင် ဘာမဆို အလိုလိုက်ရအောင်'

'အား . . . ပါးပါး. . . ခင်ဗျားလိုချင်တာတွေ သိပ်များ နေပါလား၊ န

ညည်းနည်းလျှော့လို့ မရတော့ဘူးလားဗျာ'

'ကိုကိုနော် . . . မီးကို မင်းနဲ့ ပြောလိုက်၊ ခင်ဗျားလို့ သုံးလိုက်နဲ့ . . .
မကြိုက်ပါဘူး'

ဟုတ်သည် လေ။ ယမင်းနားထဲမှာ မီးလေးတို့ ချစ်လေးတို့ ဆိုတဲ့
ခေါ်သံချို့ချို့ကလေးပဲ အသားကျနေတဲ့ ဥစ္စာ . . .။

ကိုကိုရဲ့ အေးစက်တဲ့ အကြည့်နဲ့ မာကျောခက်ထန်တဲ့ စကားလုံး
တွေကို ဘယ်လိုများ ခံနိုင်ရည်ရှိပါ့မလဲ။

ပါးပြင်ပေါ် မျက်ရည်တွေစီးကျလာလိုက်၊ ပြန်သုတ်လိုက်လုပ်နေတဲ့
ယမင်းကို ကိုကိုက စိတ်ပျက်စွာခေါင်းယမ်းရင်း . . .

'မင်းကွာ . . . တကယ်ကလေးပဲ . . . မင်း လေဒီမဖြစ်သေးဘူး၊ လုံးဝ
လေဒီမဖြစ်ဘူး . . . ကျွတ် . . .'

'မီးက လေဒီမဖြစ်သေးပေမယ့် ကိုကို ချစ်တယ်လေ'

လက်မောင်းကို ခိုတွဲကာ တိုးတိုးလေးကပ်ချွဲလိုက်တော့
အကြင်နာကြီးတဲ့ ကိုကိုလက်ဝါးပြင်ကျယ်ကျယ်က ယမင်းခေါင်းပေါ်
အုပ်မိုးလာသည် ။

တော်ပါသေးရဲ့ နော် . . . ကိုကို မီးကို စိတ်ဆိုးပြေပြီ . . .။

'ပြီးတော့ ကိုကိုအပေါ် သစ္စာလည်း ရှိတယ်လေ . . . နော် . . .'

ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းတိုးငှေ့ကာ နောက်တစ်ခွန်းထပ်ဖြည့်လိုက်တော့ ကို
ကိုက 'ဒါလား သစ္စာရှိတဲ့ မျက်နှာ မော့စမ်းပါဦး . . . ကြည့်ရအောင်' ဟု
ဆိုသည် ။

တစ်ခါတစ်ရံ မီးကို သဝန်တိုစေချင်မိတာကလွဲရင် ဘာရည်ရွယ်ချက်

က်မှ မရှိဘူးဆိုတာ ကိုကိုယ့်ပေးလိုက်တော့ကွာ။

တစ်အိမ်လုံး မီးတွေမှိတ်ပြီး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားတဲ့ အထိ ညီ ညီ အိပ်ပျော်တတ်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိသေး။ ခြံထဲက မီးတိုင်ပုံး မှိန်မှိန်က လေးကို ငေးနေမိကာ ဘာရယ်မဟုတ် . . . တိတ်ဆိတ်သောညမှာ ခပ် ငေါင်ငေါင်ထိုင်နေမိသည် ။

လက်ထဲမှာ ဂီတာကြီးပိုက်ထားမိသော်လည်း ဒီနေ့ည သီချင်းဆိုဖို့ လည်း စိတ်မပါ။ ဂီတာတီးဖို့ လည်း အာရုံမဝင်စား. . . ရင်ထဲယောက်ယက်ခတ်လျက် ဘာဖြစ်နေမှန်းမသိတော့ပါ။

မမ. . .ရယ်။

ဟိုဘက်အိမ်ကလေးဆီ မော့ကြည့်တော့လည်း ညီတို့ အိမ်နှင့်အလားတူ မှောင်မဲတိတ်ဆိတ်နေတာ မြင်ရသည် ။

မမအခန်းက ဇာလိုက်ကာကလေးလှုပ်သွားသလား။ လေတိုးသွားလို့ လား။

မော့ကြည့်နေမိပေမယ့် ညီမျက်လုံးထဲ မသဲကွဲလှ။ အိပ်ချင်းကပ်လျက်မို့ ညီတို့ အိမ်နှင့် မမတို့ အိမ် ရင်းနှီးပါသည် ။ မမက သူ့ကို မောင်လေးတစ်ယောက်လို၊ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လို ခင်မင်နွေးထွေးစွာ ဆက်ဆံပါသည် ။ သူ့ဘက်ကတော့ ရှင်းရှင်းဝန်ခံရရင် ဆယ့်လေးငါးနှစ်သား လူပျိုပေါက်စဘဝကတည်းက မမအပေါ် စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့မိတာ အမှန်ပါ။

မမစကားသံလေးကို ချစ်သည် ။ အမြဲနားထောင်နေချင်သည် ။ မမ

ဆံနွယ်များကို ချစ်သည် ။ ကိုင်တွယ်နမ်းရှိုက် ကြည့်ချင်သည် ။ မမလမ်း
လျှောက်ပုံလေးကို ချစ်သည် ။ နံဘေးနားကပ်ကာ အတူတူလျှောက်ခွင့်
ရချင်သည် ။

နှစ်တွေပြောင်းသွားပေမယ့် ထိုဆန္ဒတွေက မပြောင်းလဲ။ အသက်နှစ်
ဆယ်ထဲရောက်တော့ ဆက်ပြီး မျိုသိပ်မထားနိုင်တော့လို့ အရဲစွန့်ကာ
ဖွင့်ပြောခဲ့ပါသည် ။

မမဘက်က အဖြေမရခင် မမအိမ်က စတင်ရိပ်မိပြီး သူ့ကိုငြိုငြင်လာ
သည် ။

သဘောမတူဘူးတဲ့ ။

အဓိကအကြောင်းက သူ အသက်သိပ်ငယ်သေးလို့ တဲ့ ။ ပြီးတော့ အိမ်
ကပိုင်တဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ ကားပဲမောင်းပေးသလိုလို ဟိုကိစ္စ ဒီကိစ္စပဲ ဝင်ပါ
သလိုလိုနှင့် တကယ်တမ်း ဘာအလုပ်မှ ဟုတ်တိပတ်တိမလုပ်ဘဲ ကား
တဝီဝီ သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်း တရုန်းရုန်းနှင့် ပေါ့ပေါ့သမားလေးမို့
အားကိုးမရတဲ့ အပြင် တစ်ချိန်ချိန် အခန့်မသင့်ရင် ဒီပုံနဲ့ ဆေးတွေဘာ
တွေတောင် စွဲချင်စွဲသွားနိုင်သေးလို့ လုံးဝမစဉ်းစားသင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်
သည် တဲ့ ။

လူတစ်ယောက်အပေါ် မနှိမ်လွန်းဘူးလားဗျာ။ အလုပ်မရှိ အကိုင်မ
ရှိ ငွေဖြုန်း၊ အချိန်ဖြုန်း၊ ဆေးစွဲမယ့်ရုပ်လို့ ပုတ်ခတ်တာဟာ မရက်စက်
လွန်းဘူးလားဗျာ။

ဒါပေမဲ့ အဲဒီအထဲ မမ မပါတာတော့ ညီသိသည် ။

မမက သူ့ကို သံယောဇဉ်ကြီးသည် ။

သို့သော်လည်း ပဲ မိသားစုဆန္ဒကို မမလွန်ဆန်နိုင်ပုံမရဘူးလေ။ မမ

သူငယ်ချင်းတချို့ကလည်း သူ့ကိုကြည့်မရတော့ ဝိုင်းဖျက်တာပဲ။ အရမ်း
ငယ်တယ်၊ အိမ်မှာ ဗိုလ်ကျတယ် ဘာညာပေါ့။ ပိုဆိုးတာက ခုတလော မ
မရဲ့ အိမ်က မမ အိမ်ထောင်ပြုတော့မယ်လို့ အသံလွှင့်လာတာပဲ။

သူ့ကိုသိစေချင်တယ် ထင်တာပဲ။ ညို့မှာ စိတ်တွေပူပြီး မမဆီ အဖြေ
တစာစာတောင်းတော့လည်း မမက တွေဝေနေသည် ။ ငြိမ်သက်အေးစ
က်နေတဲ့ မမစိတ်တွေ လှုပ်ရှားတုန်လှုပ်သွားအောင် ညီကလုပ်ပစ်ချင်သ
ည် ။

ဒါကြောင့်လည်း . . ။

ညီညီသည် တစ်ယောက်တည်း သက်ပြင်းရှိုက် ခေါင်းယမ်းလိုက်မိ
သည် ။ သူက ခပ်ချောချောကောင်မလေးတစ်ယောက် သူ့ကို အရူးအမူး
ချစ်နေတာမြင်လျှင် မမဘာဖြစ်သွားမလဲ သိပ်သိချင်တာ။

ထိန်းချုပ်ထားတဲ့ အချစ်တွေ ပေါက်ကွဲထွက်လာစေချင်တာ။ အခု
တော့ကွာ . . . သွားချဉ်းကပ်မိတဲ့ ယမင်းကလည်း . . . တောက် . . .

ညီရယ် . . ။

မရန်းပင်ကြီးအောက်က ခုံတန်းလေးပေါ် ဂီတာကြီးပိုက်လို့
ခေါင်းငုံ့ငြိမ်သက်နေတဲ့ ညီပုံစံ ကြေကွဲဆွေးမြည့်နေပုံဟာ သူမနှလုံးသား
ကို နာကျင် စူးနင့်စေသည် ။

ညီအရမ်းစိတ်ထိခိုက်နေသလား . . ။

ညီရယ် . . . မင်းက သိပ်ငယ်သေးတော့ အချစ်ရဲ့ ဆုံးရှုံးမှုဒဏ်ရာ
တွေကို ဘယ်ခံစားနိုင်ပါ့မလဲနော်။ မျက်ရည်ရစ်ဝိုင်းသော မျက်လုံးတွေ

နှင့် သူ့အိမ်ထဲဝင်သွားတဲ့ အထိ စောင့်ကြည့်နေမိသည်။ ။

ခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့် တစ်လှမ်းချင်းဝင်သွားတာတွေ့ပြီးမှ
တယ်လီဖုန်းကို အသာမယူရင်း နံပါတ်နှိပ်သည်။ ။

'ညီလား'

'ဗျာ . . . မမ'

ညီအသံလေးက တအံ့တဩ။

'မပါ ညီ . . . စကားနည်းနည်း ပြောချင်လို့ ပါ'

'ဟုတ်ကဲ့'

မမက ခဏတိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ -

'ညီအတွက် စိတ်မကောင်းပါဘူး'

ညီ အသက်ရှူသံမြန်ကာ စိတ်လှုပ်ရှားသွားရပြီး...

'ဗျာ . . . ဘာကြောင့်လဲ . . . ဘာကြောင့်လဲ မမ...'

'ညီ ဟန်မဆောင်တတ်တာ မသိပါတယ်။ ညီအကြောင်းတွေလည်း
မအကုန်သိတယ်...'

'ကျွန်တော့်အကြောင်း...'

'ဟို . . ယမင်း . . ယမင်းကိစ္စလေ . . . ယမင်းဖူးပွင့်က စေ့စပ်ပြီး
သားဆိုတာ ဟုတ်တယ်ညီ . . . ညီမယုံလို့ သတင်းစာတွေ မွေနှောက်ရှာ
နေတယ်လို့ သားသားလာပြောတယ်။ ညီတို့ အိမ်က ကြေးမုံမှ မယူတာ.
. . မလည်း စိတ်ပူလို့ ပြန်ရှာကြည့်မိတယ်။ အိမ်က သတင်းစာထဲမှာ
တွေ့တယ်၊ နီ . . နီဝင်ဘာတုန်းက သူတို့ စေ့စပ်ကြတာ။ အဟုတ်ပဲ...'

ညီညီနားတွေ ထူပူသွားရပြီး မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ထူအမ်းယောင်ယမ်းလာသလို ခံစားရသည်။ ။

မဟုတ်ဘူး မမ... မဟုတ်ဘူး ။ သူ့အကျယ်ကြီး အော်ပစ်ချင်သည်။ သို့ပေမဲ့ အသံကမထွက်။ ငြိမ်သက်၍ သာ ဖုန်းသံလေးကို နားစွင့်နေမိသည်။ ။

'ယမင်းက တအားလည်း လှတော့ ညီစွဲလမ်းသွားမယ်ဆိုလည်း စွဲလမ်းလောက်ပါတယ်။ ညီ တကောက်ကောက်လိုက်နေတုန်းက ...'

'ဟာ .. ဘယ်ကလာ .. တကောက်ကောက်မလိုက်ပါဘူး .. တစ်ခါတည်းပါ...'

ချွေးတွေပြန် လာပြီး သူက ကယောင်ကတမ်း ငြင်းလိုက်မိသည်။ ။

'အင်းပါ ... ထားပါတော့'

'မမ ဘယ်လိုသိလဲ...'

'ညီတို့ ယမင်းအကြောင်းသွားမေးတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လေ၊ အဲဒီဆိုင်က မသူငယ်ချင်း ဥမ္မာ့ညီမသန္တာလေ၊ သန္တာသူငယ်ချင်းဆိုင်ပေါ့၊ သန္တာရယ်... အဲဒီဆိုင်က ကောင်မလေးရယ်... ယမင်းရယ် အတူတူကျူရှင်တက်ကြတာ... ဒါကြောင့် မလည်း ယမင်းကို မြင်ဖူးနေတာ ... သိပ်လှတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်အဖြစ် သတိထားမိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ညီချစ်တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ တော့ မတွေးမိဘူးလေ... အခု မသိရတော့လည်း ဘာမှ မကူညီနိုင်တာ ဝမ်းနည်းမိတယ်။ မက ညီချစ်တဲ့ သူကို ညီကိုရစေချင်တယ် ... ကိုယ်ချင်းလည်း အရမ်းစာမိတယ်...'

'ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကိုယ်ချစ်တဲ့ သူကို ချစ်ခွင့်မရတဲ့ ဝေဒနာမျိုး

မကိုယ်တိုင် ခံစားဖူးတယ်ညီ...'

တိုးတိတ်ညင်သာသော မရဲ့ စကားသံပျော့ပျော့ကလေးက ညှိရင်ကို ချောက်ချားတုန်လှုပ်သွားစေသည်။

ချစ်သူကို ချစ်ခွင့်မရတဲ့ ဝေဒနာ...။

'မ . . . မလေ . . . ဒီမနက်ပဲ အဖေတို့ သဘောတူတဲ့ ကိုသူရကို ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီ။ မပြတ်သားတဲ့ မရဲ့ စိတ်တွေကို တည်ငြိမ်ပြတ်သားရဲအောင် ဆုံးဖြတ်ချက် တိခန့်ချနိုင်အောင် တစ်စုံတစ်ယောက်က တွန်းအားဖြစ်စေခဲ့တယ်ဆိုရင် အဲဒီတစ်စုံတစ်ယောက်ကို မ ကျေးဇူးတင်သင့်တယ် မဟုတ်လား ညီ . . . မ သူ့ကို ကျေးဇူးတင်မိပါတယ်ညီရယ်. . . တကယ်ပါ . . .'

'မမ...'

ညီအသံသည် တစ်ယောက်ယောက်က လည်ပင်းညှစ်ထားသလို ဆို့တစ်တစ်ကြီးဖြစ်သွားရပါသည်။

'အားလုံးက ဘယ်လောက်ပဲ ဝိုင်းတားတား... မစိတ်ထဲမှာ အချစ်ပိုမိတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်ရှိတယ်ညီ . . . အသက်ချင်းကွာမှန်း သိပေမယ့် သူ့ကို မချစ်ဘဲ မနေနိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အသက်ဆယ်နှစ်လောက် ပိုကြီးတဲ့ အဲဒီမိန်းမကို သူ တစ်သမတ်တည်းချစ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး လို့ မသံသယဝင်နေမိတယ်... တကယ်လည်း ပဲ အဲဒီသံသယမှန်တယ်... သူမကို တစ်သမတ်တည်း ချစ်မနေခဲ့ဘူး. . . သူ ခဏလေးနဲ့ ပြောင်းလဲသွားတယ် . . . ဒါပေမဲ့... မ သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါတယ် ညီရယ်'

'... နောက်ဆို . . . လက်ထပ်ပြီးရင် . . . ဘယ်တော့မှ ပြောခွင့်မရ

တော့မယ့် စကားတစ်ခွန်းလည်း သူ့ကို သိပ်ပြောချင်တာပဲ . . . မ မမှား
ဘူးဆိုရင် တစ်သက်မှာ ပထမဆုံးနဲ့ နောက်ဆုံးအကြိမ် သူ့ကိုပြောချင်
တယ် . . . မ သူ့ကို အရမ်းချစ်တယ်ညီ . . . ဒီတစ်သက် ဒီဘဝမှာ သူ့ထက်
ပိုချစ်ရမည့်သူလည်း မရှိပါဘူး . . . မ . . . သူ့ကိုချစ်တယ် ညီရယ် . . . သိ
ပ်ချစ်တာပဲ . . . '

'သိလားညီ . . . သိပ်ချစ်တာပဲညီရယ်'

ဆုလေးနွယ်

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်